

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: K. F., bytem X, *zastoupeného: Mgr. Zdeňkem Honzíkem, advokátem, se sídlem Rooseveltova 16, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2015 č.j. DSH/14689/14,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 8.10.2014 č.j. MMP/213678/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona, dále ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, dále přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, porušením § 17 odst. 1 téhož zákona. Odvolací orgán vypustil část výroku prvostupňového rozhodnutí týkající se přestupku podle § 38 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích č. 56/2001 Sb., dále bylo upřesněno místo spáchání přestupku v popisu skutku vložení slov „v blízkosti křižovatky s ulicí Gerská“, a konečně byla snížena pokuta na 32.000,- Kč. Ponecháno bylo

rozhodnutí o zákazu řízení motorových vozidel na 18 měsíců a o náhradě nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že nikdy nepožil omamné a psychotropní látky a že výslovně vyžadoval provedení odběru biologických vzorků. Odběru krve se podrobil a po provedení nejméně dvou odběrů, kdy došlo k náběru malého množství krve a nedošlo k odběru moči z důvodu, kdy se žalobce v čase určeném policistou nevymočil, byl krevní vzorek předán Policii ČR k dalšímu vyšetření. Podle žalobce pokud jde o úřední záznam PČR, absentuje kalibrace přístroje, kterým byla provedena orientační zkouška. Dále je zaškrtnuta kolonka, že se žalobce nepodrobil lékařskému vyšetření, což podle žalobce odporuje dalšímu údaji na straně 16, kde se výslovně hovoří o tom, že žalobce tak učinil. Žalobce připomněl, že policisté vyplňující tento úřední záznam nebyli výkonu ve zdravotnickém zařízení přítomni. Z úředního záznamu dále podle žalobce vyplývá, že mu bylo odebráno množství krve po dvou odběrech, kdy žíla praskla. Poté si již krev nenechal odebrat. U položky odběru moči je uvedeno, že se žalobce nevymočil, což je podle něho zásadní rozdíl od tvrzení, že vzorek moči odmítl. Žalobce namítal, že krevní vzorek, předaný Policii ČR, nikdy nebyl dodán k dalšímu vyšetření. Policie ČR tak podle žalobce neprovedla zásadní důkaz. Žalobce nesouhlasil se závěrem správního orgánu o odmítnutí odběru moči žalobcem s tím, že záznam hovoří pouze o tom, že se žalobce nevymočil. Podle žalobce i u sportovců se nezřídka stává, že odběr moči je prováděn po delší dobu s tím, že jsou jim podávány průběžně tekutiny, což se v tomto případě nestalo, a žalobce byl po tomto úkonu policisty okamžitě odvezen. Tvrdil, že mu nebyla poskytnuta přiměřená doba k odběru.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že pokud namítá žalobce absenci kalibrace přístroje Dräger, nebylo mu kladeno za vinu ovlivnění návykovou látkou, nýbrž odmítnutí podrobit se vyšetření v celé jeho šíři, tudíž ověření ČMI není třeba do spisu zakládat, nadto v případě návykových látek je takový test vždy jen orientační a neprokazuje ovlivnění návykovou látkou. To může být zjištěno pouze rozbořem krve ve spojení s rozbořem moči. Skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích je naplněna již v případě, že se žalobce, byť jen z části, odmítne podrobit i dílčímu úkonu lékařského vyšetření. Přitom lékař je osobou způsobilou, rozhodující o tom, jakým úkonům a v jakém rozsahu se žalobce podrobí. Jestliže lékař dospěl k závěru, že odebrané množství krve je nedostatečné a je nutné odebrat více krve, a žalobce další odběr odmítl, skutková podstata přestupku je bez dalšího naplněna. Není tedy třeba, aby nedostatečné množství krve bylo zasíláno na expertízu. Byla odebrána pouze čtvrtina zkumavky a o tom nepanují spory, přičemž lékařka jednoznačně označila uvedené množství za nedostatečné s tím, že je to totéž, jako kdyby další odběr odmítl. Žalovaný nemá důvod zpochybňovat odbornost závěru lékařky provádějící vyšetření. Podle žalobce z odborné literatury je zřejmé, že zkumavky je třeba naplnit až po zátku, neboť případná vzduchová bublina způsobuje urychlení hnilobných procesů v krvi a může dojít ke znehodnocení krevního vzorku. Je tedy zřejmé, že zkumavka naplněná ze čtvrtiny tyto podmínky nesplňuje a lékařka oprávněně trvala na dalším odběru. Pokud ho žalobce odmítl, dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. Protože nebyl žalobce projednáván pro přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, nebylo třeba laboratorního zkoumání. Ve věci není sporu o tom, že žalobce byl lékařkou vyzván k provedení dalšího odběru, ale ten to výslovně odmítl, což v průběhu řízení sám potvrzoval. Žalobce neposkytl ani moč a

tvrzení, že se nemohl vymočit, uplatňuje teprve v žalobě. Toto považuje správní orgán za účelové, neboť chování žalobce při silniční kontrole i ve zdravotnickém zařízení (osočování policistů, zdravotní sestry, uhýbání rukou, nevymočení se) jasně svědčí o tom, že cílem žalobce bylo od počátku zabránit získání důkazů o ovlivnění jinou návykovou látkou. Od započetí silniční kontroly do zahájení lékařského vyšetření uplynuly více než dvě hodiny, je tedy podle žalovaného krajně nepravděpodobné, že by žalobce nebyl schopen poskytnout žádnou moč. Čas mu k tomu dle výpovědi policisty T. poskytnut byl. Pokud tedy správní orgán ve výroku uvedl, že obviněný podstoupil dobrovolně lékařské vyšetření, v rámci něhož však odmítl odběr i biologického materiálu, nelze v tomto vymezení shledat rozpor či nesrozumitelnost. Rozpor v protokolu o lékařském vyšetření a v úředním záznamu PČR žalovaný neshledal. Provedeným dokazováním bylo podle žalovaného objasněno, že žalobce se měl podrobit lékařskému vyšetření na výzvu policistů a poté lékařky, nikoli na vlastní žádost. Je-li tedy v úředním záznamu PČR uvedeno, že o lékařské vyšetření nežádal, odpovídá údaj realitě. Svědeckými výpověďmi pak bylo prokázáno, že policisté byli lékařským úkonům přítomni. O výpovědích svědků není důvod pochybovat, neboť policisté i zdravotnický personál jsou nezávislými svědky, kteří vykonávají pouze svoji služební či lékařskou povinnost, přičemž v jejich výpovědích nebyly shledány podstatné rozpory. Dílčí rozpory ohledně počtu vpichů jsou s ohledem na aktivní odpor žalobce, rutinní činností policistů a zdravotnického personálu i časový odstup od události přirozené. Na podstatných okolnostech případu se všichni svědci shodli. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS č.j. **9 As 268/2014-55** ze dne 14.5.2015, kde je podle žalovaného řešen obdobný případ. Taktika, kterou žalobce zvolil při lékařském vyšetření, je podle žalovaného pro osoby závislé na návykových látkách opakovaně přistižené při řízení motorového vozidla pod jejich vlivem typická.

Součástí **správního spisu** je úřední záznam PČR ze dne 19.4.2014, podle něhož dne 18.4.2014 ve 20:39 hodin prováděla policie hlídkovou činnost v obvodě Plzeň 1. Když projížděla ulicí Nýřanská, všimla si osobního motorového vozidla VW Passat RZ X, které mělo zatmavená všechna skla a nebylo vidět, kdo je řídí. Jelikož z předechozí činnosti policii je známo, že v tomto vozidle jezdí osoba, která před hlídkou ujíždí a vyhýbá se kontrole, rozhodla se hlídka je zkontrolovat. Vozidlo dále jelo do ulice Manětínská v Plzni (cca 50 metrů od křižovatky s ulicí Gerská), kde bylo ve 20:40 hodin vozidlo zastaveno. Žalobce byl ztotožněn podle předložených dokladů, kdy zelenou kartu nepředložil. Bylo zjištěno, že na vozidle není platná technická kontrola. Podrobnější lustrací v ETŘ bylo zjištěno, že žalobce má bohatou kriminální minulost, týkající se mj. také OPL. Při kontrole vzniklo podezření, že řidič před jízdou požil návykové látky, proto byl vyzván k podrobení se zkoušce orientační na přístroji Dräger. Bylo provedeno odborné měření s výsledkem 0,00‰ alkoholu. Ve 21:03 hodin byla provedena zkouška přístrojem Dräger DrugTest 5000 s pozitivním výsledkem na kokain, methamphetamine a THC. Jelikož byl z vozidla cítit zápach konopí, byl přivolán psovod k prohlídce vozidla. Ve středovém panelu mezi předními sedadly byl nalezen igelitový pytlíček s bílou krystalickou látkou. Tento byl ze strany psovoda zajištěn pro účely dalšího zkoumání. Jednalo se o 0,6 gramu bílé krystalické látky. Během kontroly se žalobce choval velice arogantně a ke všem úkonům musel být opakovaně vyzván. Během kontroly zavolal na linku 158 a oznámil, že hlídka je opilá, proto byla přivolána další hlídka, která provedla odborné měření u první hlídky s negativními výsledky. Dále byl žalobce vyzván dle § 16 odst. 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými

tabákovými výrobky a alkoholem a jinými návykovými látkami, aby se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči, zda není ovlivněn alkoholem, nebo jinou návykovou látkou, s čímž souhlasil. Byl převezen na Polikliniku Denisovo nábřeží v Plzni, kde se ve 22:50 hodin podrobil lékařskému vyšetření a odběrům biologického materiálu (krve). Odběr předepsaného množství krve z neznámých důvodů odmítl, kdy bylo odebráno pouze čtvrt ampule (vždy po napíchnutí žíly úmyslně ucuknul rukou, aby nebylo možné odběr řádně dokončit). Moč nebyla odebrána, jelikož odmítl. Vzhledem k tomu byl následně vyzván k podání vysvětlení na OOP Plzeň 1. Během kontroly šel kolem muž ztotožněný jako L. K., který byl žalobcem označen jako svědek události s tím, že jsou přátelé.

Dále je součástí spisu oznámení přestupku ze dne 18.4.2014, z něhož vyplývá, že žalobce řídil vozidlo od ulice U Jam směrem k ulici Rabštejnská, že byla provedena zkouška přístrojem Dräger DrugTest 5000 a že byl žalobce vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn návykovou látkou. Žalobce se do oznámení vyjádřil tak, že uvedl: „Test byl buď zmanipulován nebo chybný, já jsem žádný kokain ani jiné omamné látky neužil.“ Součástí spisu jsou i výsledky testu Dräger na OPL z 21:03 hodin podepsané žalobcem.

Podle tiskopisu úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 19.4.2014 byl žalobce kontrolován s podezřením na užití jiných návykových látek, kdy byly zaznamenány výsledky orientačního testu a dále bylo uvedeno, že chování žalobce bylo odmítavé a podrážděné a že byl cítit zápach konopí. Dále je zde uvedeno, že byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s odběrem biologických materiálů s tím, že se tomuto žalobce nepodrobil a o lékařské vyšetření s následným odběrem biologického materiálu nežádal.

Dále je součástí spisu i žádost o lékařské a toxikologické vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou ze dne 18.4.2014 ve 23:05 hodin podepsaná lékařkou MUDr. S. Z., kde se uvádí, že odběru moče byl přítomen policista určitého služebního čísla a uvádí se, že se žalobce nevymočil. Dále se uvádí, že odběru krve byla přítomna sestra M. a že se jednalo o malé množství krve, dvakrát odběr, žíla praskla, pak se již nenechal odebrat. V záznamu o lékařské pohotovostní službě této lékařky se dále uvádí, že při odběru byl pacient dvakrát nabírán, žíla praskla, nedařilo se získat více krve, pacient další odběr odmítl.

Svědka Stanislav S. při jednání dne 18.6.2014 uvedl, že řídil služební vozidlo v inkriminovaný den, žalobce se podrobil testům na alkohol a jiné návykové látky, kdy test DrugTest byl pozitivní na výše uvedené látky. Žalobce je osočoval, že jsou pod vlivem alkoholu nebo drog a volal toto na linku 158. Následně další hlídka podrobila první hlídku příslušným zkouškám. Pan L. K. se podle svědka bezdůvodně do kontroly vměšoval, jde o známého žalobce. Svědek vyzval žalobce k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem krve a moči a poučil ho o tom, že je povinen se mu podrobit, jinak by se dopustil přestupku. Žalobce s tímto souhlasil a jiná hlídka dovezla žalobce do zdravotnického zařízení. Hlídka následně přijela na OOP Lochotín s tím, že žalobce odmítl u lékaře dát moč a odběr prakticky znemožňoval.

Svědék J. V. uváděl, že byl ve službě s kolegou S., žalobce se podrobil dechovým zkouškám s příslušnými výsledky. Během kontroly byl arogantní a osočoval hlídku z opilosti nebo vlivu drog, což bylo vyvráceno zkouškami ze strany jiné hlídky. Kolega S. podle svědka vyzval žalobce k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem krve a moči a poučil ho o tom, že je povinen se tomuto podrobit, jinak se dopouští protiprávního jednání. Druhá hlídka následně přijela na OOP Lochotín se sdělením, že žalobce během vyšetření odmítl se podrobit odběru moči a při odběru krve po vpichu jehly vyteklo jen malé množství krve a pak obviněný vždy ucukl. Následně pak odmítl už odběr úplně.

Při jednání dne 29.7.2014 se žalobce vyjádřil tak, že ho přivezli na odběr krve, sestra mu omotala ruku, aby byly vidět žíly a přinesla si jehlu a ampuli na odběr. Jelikož se žalobce nemusí moc dívat na to, jak do něho někdo bodá jehlu, dal ruku stranou a cítil píchnutí jehlou a pořád byl odvrácen. Po chvíli slyšel, „paní doktorko, ono mi to neteče“, tak otočil hlavu zpět. Na to povídal: "Jste normální, já mám žíly 1 mm pod kůží a vy jste mi tam bodla 2 cm a divíte se, že to neteče?". Žalobci vyskočila boule 2x2 cm a začala mu modrat. Na druhou ruku se díval po celou dobu a opět vrazila jehlu do žíly, dokud žílu nepropíchla naskrz. Na základě toho žalobce řekl, že už mu žádný odběr dělat nebudou a paní doktorka mu nabídla, že mu udělá odběr. Na to jí řekl, že ho měla udělat rovnou, když tam má sestru, která to neumí. Žalobce už nechtěl nechat do sebe píchat.

Svědék nstržm. Radek A. uváděl, že s kolegou T. dorazil na místo, když si žalobce stěžoval na jejich kolegy, že jsou pod vlivem alkoholu nebo OPL. Dokončili tedy s žalobcem úkony. Odvezli ho na Denisovo nábřeží na polikliniku, kde byl žalobce kolegou T. vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření, když obviněný rovnou odmítl dát moč. Odběr krve neodmítl, ale nechtěl se dát odebrat, slovně neodmítl, ale během odběru pokaždé uhnul, a když už se to sestře jednou povedlo, ucukl, takže tam zbyla tak jedna čtvrtina ampule. Sestra se pokoušela odebrat z druhé ruky a žalobce ji obviňoval, že to neumí. Z jedné ruky se to nepovedlo vůbec a z té druhé, když žalobce viděl, že se to povedlo, ucukl rukou, takže nešlo nabrat další krev. Dále následně uvedl, že už si nenechá rozpíchat ruce, a když to sestra neumí, za to on nemůže a nebude se podrobovat odběrům. Tím to skončilo a byl sepsán protokol a jeli na oddělení. Podle svědka kolega T. poučil žalobce o důsledcích případného odmítnutí podrobení se odběrům biologického materiálu během lékařského vyšetření, a to už ve vozidle, a poté, když viděli chování žalobce, že se nechtěl podrobit, znovu. Svědek byl tomuto poučení přítomen. Stáli v ordinaci do dvou metrů od žalobce, cca v prostoru u dveří. Sestra se snažila o více odběrů, svědek si přesně nepamatoval, kolik jich bylo.

Svědék M. T. uváděl, že když přijeli k lékaři, sestra chtěla odebrat žalobci krev a moč, žalobce si nechal napíchnout jednu ruku a z ruky nic neteklo, žádná krev, sestra žalobce neustále napomínala, aby nehýbal rukou a zůstal v klidu, jinak nebude moci krev nabrat. Když se povedlo nabrat čtvrt ampule krve, sdělila sestřička, že je krve málo a budou muset zkusit druhou ruku, aby si žalobce lehl a chvíli se nehýbal, aby to šlo odebrat. Když se pokusila podruhé nabrat krev, opět napomínala žalobce, aby s rukou nehýbal, říkal, že ho to bolí a že musí stačit ta krev, co už byla odebrána. Přešli na odběr moči a dovedli žalobce na WC, nějakou dobu tam s ním byli a on uvedl, že se mu momentálně nechce, vrátil se do ordinace, vzali si vyplněnou lékařskou zprávu a odvezli žalobce na inspektorát. Svědek uvedl, že

žalobce byl určitě poučen o důsledcích případného odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření, měl za to, že na každou ruku byly provedeny dva pokusy o odběr.

Svědčce MUDr. S. Z. uvedla, že vykonávala službu na LSPP, a když byla odebírána krev žalobci, dvakrát praskla žíla, na obou loketních jamkách byly provedeny odběry, nebylo dostatek krve, tak chtěli žalobce odebrat potřetí, a to už odmítl. Předchozí dva odběry prováděla sestra, třetí odběr nabídla pacientovi osobně lékařka. Bylo to podle ní trochu napjaté, nervózní, chtěla situaci uklidnit, ale žalobce už odmítl. Svědkyně měla v úmyslu provést odběr na předloktí, kde by našla žílu. Žalobce říkal, že už má boule na rukou a že se mu dělají modřiny a další odběr odmítá, že už se mu nechce. Seděl na lehátku cca tři metry od lékařky. Když se žalobce rozčiloval, že se mu v tom sestřička šťourá a není schopná krev odebrat, svědkyně mu nabídla, že situaci vyřeší. Sestra říkala, že žalobce se cuká, že podruhé žíla praskla, tak začala žalobce uklidňovat lékařka, že ho odebere sama. Usoudili, že ho nemohou do dalšího odběru krve nutit a že je krve málo, která nestačí, a že je to, jako když odběr odmítá, což svědkyně zapsala do protokolu. Z každé ruky byl podle svědkyně proveden jeden pokus o odběr.

Po svědeckých výpovědích žalobce připomněl, že pouze první policista si pamatoval přesně situaci, ale nepamatoval si, že tam byli tři policisté, kdy uváděl pouze dva.

Svědčce R. M. dne 1.10.2014 uvedla, že v pozdních nočních hodinách inkriminovaného dne žalobce přivezla policie, žalobce měl už mezi dveřmi hloupé průpovídky. Svědkyně ho vyzvala, aby se posadil na lůžko, čemuž vyhověl, a připravila se na náběr, kdy vzala náběrovou jehlu, provedla vpich, žalobce cuknul a nenechal se nabrat a nenechal se nabrat ani od paní doktorky. Když pacient nedrží, náběr se nepovede. Žalobce řekl, že už se nenechá nabrat, svědkyně sklidila náčiní a udělala zápis do knížky. Provedla jen jeden pokus o náběr. Několikrát se ho ona i paní doktorka zeptaly, zda se nechá odebrat, on odmítal. Svědkyně si nepamatovala, zda u toho byli dva či tři policisté. Žádný důvod pro odmítnutí podrobení se odběru krve podle svědkyně žalobce neuváděl, pouze odmítal.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí vycházel ze spisového materiálu PČR, zejména z oznámení přestupku, s nímž v důležitých bodech koresponduje úřední záznam policistů a úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, a dále ze žádosti o lékařské a toxikologické vyšetření osoby při podezření na ovlivnění návykovou látkou. Správní orgán I. stupně neměl o listinných podkladech jakýchkoli pochybností a nahlížel na ně jako na naprosto věrohodné. Dále vycházel ze svědeckých výpovědí a z vyjádření žalobce. Správní orgán konstatoval, že nemá důvod zpochybňovat svědecké výpovědi policistů, neboť se jedná o osoby bez osobního vztahu k žalobci a navíc vázané služební přísahou, přičemž ke zjištění předmětných informací došlo v rámci výkonu jejich služby. Ohledně svědeckých výpovědí zdravotnického personálu platí obdobné, když z vyjádření svědkyň nevyplývá, že by měly nějaký vztah k obviněnému, a žalobce nic takového nenaznačil. Proto správní orgán výpovědi považuje za věrohodné a vycházel z nich. Svědecké výpovědi policistů S. a V. se plně shodují v popisu silniční kontroly i v tom, že byl žalobce svědkem S. vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu a byl poučen o svých povinnostech. Výpovědi policistů A. a T. spolu taktéž korespondují, ač se v jednotlivostech liší. Shodují se v tom, že jednání

žalobce při lékařské prohlídce bylo odmítavé, i v tom, že byl z jejich strany poučen ohledně práv a povinností spojených s podrobením se lékařskému vyšetření a s odběrem biologického materiálu, byť svědek T. nedokázal odpovědět, kdo toto poučení prováděl (ač dle svědka A. tak měl učinit on). Obdobně se svědkové shodují na tom, že pokusy o odběr byly učiněny z obou rukou žalobce, ač si svědek A. nebyl jist počtem pokusů. Svědci se shodovali v tom, že žalobce nejprve seděl a poté ležel. Oba uvádějí, že žalobce ucukával, a to od počátku. MUDr. Z. uváděla, že byl proveden jeden pokus z každé ruky, kdežto zdravotní sestra M., která pokus prováděla, uváděla, že proběhl pouze jeden pokus o odběr krve. Tato svědkyně spolu s policisty uvedla, že přístup žalobce byl odmítavý od samého počátku. MUDr. Z. se dle svého vyjádření zprvu tomuto nevěnovala, následně však žalobci po předchozích neúspěšných pokusech nabízela provedení dalšího odběru a i ona jednoznačně uvedla, že žalobce se odběru krve její osobou odmítl podrobit. To ostatně uvedl výslovně i žalobce. Skutečnost, že svědek A. uvedl, že byl u lékařské prohlídky kromě něho pouze jeden policista, kdežto MUDr. Z. označila tři přítomné policisty a svědkyně M. si nebyla jista počtem policistů, toto nemá podle správního orgánu I. stupně s ohledem na shodu v ostatním za důvod vznik pochybností o průběhu situace. Rovněž podle správního orgánu I. stupně nekoresponduje tvrzení svědka A., že při druhém pokusu o odběr žalobce na lehátko pokládala lékařka, avšak toto nemůže mít vliv na hodnocení věci samé. Žádný význam pro věc nemá podle správního orgánu skutečnost, kdy konkrétně a za jakých okolností byl učiněn pokus o odběr moči, když absence tohoto odběru mohla více než být zhojena odběrem krve (resp. jejím následným rozbořením); toto však žalobce svým jednáním zmařil. Oba policisté i zdravotní sestra uvedli, že žalobce se od začátku choval při pokusu o odběr krve odmítavě a ucukával. Jestliže svědkyně M. uvedla, že byl uveden pouze jeden pokus, a policisté a MUDr. Z. uvedli, že pokusů bylo více, není to podle správního orgánu nic, co by mělo jejich výpověď zpochybňovat. Ač se tedy podle správního orgánu výpovědi v jednotlivostech zcela neshodují, s přihlédnutím ke konzistentnosti výpovědí toto neznamená, že by byly nerelevantní. Správní orgán odkázal na rozsudek NSS ze dne 29.8.2011 č.j. 8 As 13/2011-54, podle něhož „pokud si jeden z policistů při výslechu konaném téměř po dvou měsících od zjištění přestupku nebyl schopen vybavit přesnou polohu policejního vozidla a nepamatoval si veškeré okolnosti předcházející zjištění přestupku, není to důvod, pro který by nebylo možné učinit závěr o spáchání přestupku. Tyto skutečnosti nezpůsobily nevěrohodnost či rozporuplnost výpovědí policistů.“ Podle správního orgánu I. stupně je třeba na uvedené pohlížet obdobně i v této věci, tedy že drobné nyance ve výpovědích svědků lze přikládat časovému odstupu výpovědí od samotného děje i nepochybné četnosti silničních kontrol a lékařských vyšetření. Jestliže žalobce subjektivně vnímal odběr krve jako nepříjemný, což nelze vyloučit, a postup zdravotní sestry hodnotil jako neodborný, není to důvod pro odmítnutí podrobit se odběru i s připomenutím toho, že další pokus o odběr měl být proveden samotnou MUDr. Z., což žalobce rezolutně odmítl, jak sám doznává. Přesvědčení o nedostatečné odbornosti svědkyně M. i o tom, že odebrané množství krve je dostatečné, kdy toto posoudit je plně v kompetenci vyšetřujícího lékaře, nemohou být hodnoceny jako okolnosti polehčující či dokonce vyvíňující, neboť jsou to důvody ryze subjektivní a ve vztahu k popsáním povinnostem nejsou nijak relevantní. S ohledem na shodu výpovědí policistů A., T. a zejména MUDr. Z. a M. ve stěžejních bodech situace nepovažoval správní orgán I. stupně za nezbytné vyslýchat třetího člena hlídky P. Č., když situace byla provedenými důkazy objasněna bez důvodných pochybností a dalším výslechem by došlo k bezdůvodnému prodlužování řízení. Podle správního orgánu I. stupně tak žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, podle něhož je řidič

povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Zvláštním právním předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, který v § 2 písm. o) stanoví, že orientačním vyšetřením se rozumí dechová zkouška, odběr slin nebo sťer z kůže nebo sliznic; odborným lékařským vyšetřením se pak dle § 2 písm. p) téhož zákona rozumí cílené klinické vyšetření lékařem a podle jeho ordinace provedení dechové zkoušky nebo odběru vzorků biologického materiálu. Ač se tedy žalobce podrobil lékařskému vyšetření, tím, že se během něho odmítl podrobit odběru biologického materiálu (resp. neumožnil jeho odběr v potřebném množství), v žádném případě nedostal svým zákonným povinností. Naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, podle něhož fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna jinou návykovou látkou.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že má za jednoznačně prokázané, že žalobce byl opakovaně vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, a to poprvé policistou prap. S. na místě kontroly, podruhé pprap. T.. Tato skutečnost není žalobcem rozporována. Z výpovědi svědků T. a A. i lékařky Z. vyplývá, že proběhly opakované marné pokusy o odebrání dostatečného množství krve z obou rukou odvolatele. I tato skutečnost zůstává bezrozporná. Drobný rozpor představuje tvrzení sestry o odběru pouze z jedné ruky. To na věci nic nemění, sám žalobce uvádí, že byl odebírán z obou rukou, a je přirozené, že zdravotní sestra vyslechnutá po 6 měsících si nemusí všechny okolnosti případu, kdy odběry krve jsou pro ni rutinní náplní povolání, pamatovat. Žalobce tvrdil, že k odběru krve nedošlo v důsledku okolností na jeho vůli nezávislých, tedy kvůli neodbornosti zdravotní sestry neschopné odebrat mu dostatečné množství krve. S touto námitkou žalovaný nesouhlasil, když svědkové T. a A. shodně uvedli, že odběr krve sledovali, a žalobce vždy rukou ucukl, pokud se již žílu podařilo napíchnout, tak s rukou cíleně hýbal, přestože byl sestrou poučován, že s rukou hýbat nesmí. Totéž uvedla ošetřující lékařka. Rovněž zdravotní sestra uvedla, že odběr nebyl možný, neboť žalobce přes výslovné poučení s rukou hýbal. Všichni svědci též uvedli, že v důsledku chování žalobce byla atmosféra vypjatá. O chování žalobce vypovídá i skutečnost, že křivě obviňoval policisty provádějící silniční kontrolu z toho, že jsou pod vlivem návykových látek. Žalobce tak svým jednáním odebrání dostatečného množství krve znemožnil a další pokus o odběr výslovně odmítl. O tom, zda odběr biologického materiálu představuje riziko pro život a zdraví, nerozhoduje policie ani osoba, která se má vyšetření podrobit, ale ošetřující lékař, neboť pouze on má k tomu potřebnou odbornost, aby aktuální zdravotní stav vyšetřované osoby posoudil. Proto je nadbytečné provádět odborné vyjádření znalce k posouzení možného ohrožení či poškození zdraví. Pokud se žalobce podrobí pouze části vyšetření, je to jako by odmítl vyšetření jako takové. Ve vztahu k odepření odběru moči žalovaný uvedl, že žalobce byl vyzván poprvé svědkem S. k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči již před 21. hodinou a samotné vyšetření proběhlo až od 22:50 hodin. Tvrzení žalobce, že nebyl schopen moč poskytnout, je v kontextu jeho chování od započetí silniční kontroly do ukončení lékařského vyšetření ryze účelové. Pokud jeden z policistů uvedl, že pokusy o odebrání krve proběhly z obou rukou, a neví, kolikrát přesně do každé ruky sestra píchala, druhý policista měl za to, že na každou ruku připadaly dva pokusy, a lékařka uvedla, že

proběhly dva pokusy při jednom na každou ruku, žalovaný v těchto vyjádřeních rozpor nespatořoval. Za situace, kdy žalobce rukou uhýbal a po napíchnutí ruky s ní pohyboval, je totiž zřejmé, že nelze přesně rozlišit hranici mezi ukončením jednoho a započatím druhého pokusu o odběr. Rozpor nelze významně spatřovat ani v tom, kdy jeden policista uvedl, že pokus o odběr byl nejprve činěn vsedě a poté vleže, zatímco lékařka uváděla, že žalobce na lůžku seděl. Všichni svědci se shodli, že atmosféra byla díky chování žalobce vyhrocená a že tento nerespektoval pokyny sestry. Jestliže měl žalobce tendenci tu si sednout, tu lehnout, není pro posouzení věci relevantní. Všichni svědci se totiž shodli v tom, že žalobce se neřídil pokyny zdravotní sestry, s rukou hýbal, v důsledku čehož také došlo k prasknutí žíly. Rovněž se svědci shodli v tom, že žalobce odmítl poskytnout moč, což žalobce nezpochybňuje. Neexistují tedy žádné pochybnosti o tom, že žalobce aktivně znemožňoval odběr dostatečného množství krve a další odběr dále odmítl a rovněž odmítl dát moč.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Tvrzení žalobce, že žádné omamné a psychotropní látky nepožil, je dle názoru soudu v dané věci bezpředmětné, neboť žalobce nebyl uznán vinným ze spáchání přestupku řízení motorového vozidla pod vlivem těchto látek, nýbrž přestupku spočívajícího v tom, že se přes výzvu policistů odmítl podrobit odbornému vyšetření za účelem zjištění takových látek v jeho těle.

Není ani podstatnou okolností, zda žalobce provedení odborného lékařského vyšetření navrhl, nebo zda pouze s ním souhlasil, neboť je nesporné, že byl se svým souhlasem k lékaři policisty odvezen a byla provedena lékařská prohlídka, o čemž svědčí i lékařská zpráva. Přestupku se však žalobce dopustil tím, že se odmítl podrobit části odborného vyšetření spočívajícího v odběru biologického materiálu v potřebném množství.

Jak správně poukázal žalovaný ve vyjádření k žalobě, obdobný případ řešil již Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. **9 As 268/2014-55** ze dne 14.5.2015, kdy se stěžovatelka rovněž vyhýbala odběru krve a aktivně se při náběru bránila. Podle Nejvyššího správního soudu *"nelze dovodit, že by prosté tvrzení o údajném strachu z jehel bylo důvodem pro upuštění od odborného vyšetření lékařem v případě podezření, že se fyzická osoba dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tento výklad je absurdní, neboť by ve svém důsledku znamenal, že by každá podezřelá osoba mohla odmítnout podstoupit vyšetření s odkazem na strach z odběru, tudíž by nemohlo dojít ke zjištění, zda řídila pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, současně by však nebyla odpovědná ani za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Pro posouzení věci nebylo podstatné, z jakého důvodu krev netekla."*

Také v dané věci se soud ztotožnil se správními orgány v tom, že jednání žalobce při odběru krve, kdy jasně bránil odebrání krve tím, že rukama uhýbal, naplnilo skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Skutečnost, že

byl proveden odběr cca 1/4 ampule krve, nezbavuje žalobce odpovědnosti za přestupek, neboť provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce svým jednáním úmyslně bránil odebrání takového množství krve, které bylo v dané věci zapotřebí dle ordinace odborně způsobilé osoby - lékaře. Potřebné množství biologického materiálu nemůže určovat sama osoba podezřelá z přestupku, neboť se jedná o otázku, k níž je zapotřebí odborných znalostí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. března 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová